

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De purgatorio Abbatis, qui inuitus iuit ad laborem, cap. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

tem. APOLLONIVS: Quid si ipsi Abbates ordinem suum minus custodierint? CÆSARIVS: Sicut subiecto probabitur exemplo, & ipsi pœnæ subiacebunt.

CAPVT XXXI.

*Laborâ
fuga.*

Recitavit mihi nuper Henricus major Cellarius de Claustro, visionem notabilem satis: Contigit, inquit, vt die quadam haberem socium viæ monachum quendam ordinis nostri, cumq; simul conferremus de ædificatorijs, dixit mihi: Ego vobis referam quid nuper contigit in domo nostra; Habebamus Abbatem virum in disciplina ordinis satis perfectum, excepto hoc solo, quod nunquam penè cum fratribus exire voluit ad labores manuum: hic cum moriturus esset, & monachus quidam, quem familiarius præ cæteris diligebat, ei seruiret, ait ei idem monachus: Domine, rogo vos intuitu charitatis, vt infra hos triginta dies mihi apparèdo, de statu vestro me certificetis. Respondit Abbas: Si mihi concessum fuerit, libenter faciam: sicq; defunctus est. Monachus verò, quia multa fecerat ei bona, quotidianis lachrymis in oratione Deum pro illius excessibus ante aliquod altare placare studebat. Tricesima die, cū iam monachus de Abbatis reditu desperasset, illi oranti apparens ait: Ecce hîc sum sicut promisi tibi. Erat autem à cingulo & sursum tam corpore quam veste clarus valde, crura verò eius vlcerosa, & ad instar carbonū nigerrima. Requisite de statu suo, respondit: Tormenta quæ in cruribus sustinui, nulla lingua posset exprimere. Dicente monacho: Quæ fuit causa tantorum tormentorum? Ille subjunxit: Quia frequenter de labore mansi, nulla sapissime certa necessitate, vt est hospitem siue audiendarum confessionum, me detinente. In residuo corpore nil pœnarum passus sum: roga igitur ex parte mea conuentum, vt aliquas orationes pro me Deo offerat, & spero me citius fore liberandum. Vnde, inquit, sciam vos esse liberatum? Respondit ille; Ante hoc altare tibi apparebo. Dicta sūt hæc Priori, in iunguntur orationes, apparet iterū monacho, ab omnibus pœnis se ereptum gratulatur.

A P O L.

APOLLONIVS: Miror vtrū plus mortuis valeāt orationes vel eleēmosynæ. CÆSARIVS: Audi de hoc solutionem cuiusdam mortui.

CAPVT XXXII.

Quidam post mortem amico suo apparens, cum ab eo interrogaretur, vtrū sibi magis vellet impendi orationes siue eleēmosynas. Respondit: Eleēmosynas, eleēmosynas; orationes enim tepidæ sunt. Hic deuotè justorum orationes* excluduntur, quæ penetrant cœlos. APOLLONIVS: Quid sentis de Missis? CÆSAR. Nulla oratio, nulla eleēmosyna, ad ereptionem animarum, Missæ potest comparari. In Missa Christus orat, cuius corpus & sanguis eleēmosynæ sunt. Has eleēmosynas pauper quædam anima sibi dari post mortem rogauit, sicut sequens docet exēplū.

CAPVT XXXIII.

Adolefcens quidam nobilis ad Claramuallem veniens, receptus est in Conuersum: qui non alta sapiens, sed humilibus consentiēs, ad quædam grāgiam missus, factus est ibi opilio ouium. Qui cum die quadam oues sibi commissas in agro pasceret, apparuit ei quidam suus consobrinus in adolescentia sua defunctus, de cuius inopinato aduentu dū admiraretur & diceret: Vnde tam citò aduenis, & quid quæris? Respondit ille: Mortuus sum, & pœnis maximis crucior. Et Conuersus: Poteris iuari, necne? Respondit: Si potero habere tres Missas in ordine vestro, mox liberabor. Audiens hoc Conuersus, cum licentia magistri sui ad Clarauuallem festinauit, & quid viderit vel audierit Priori reuelans, tres Missas, iā dicto impendi defuncto, eius gratiā supplicauit: cui Prior grātanter annuens respondit: Ego vnā celebrabo, alias duobus sacerdotibus iniungam. Dictis verò Missis, mortuus iterum Conuerso apparēs in prædicto agro, gratias egit, & dixit: Beneficio trium Missarum, quæ pro me dictæ sunt, ab omnibus pœnis meis liberatus sum. Nec mirari debes, si tantum valet Dominici corporis immolatio, cū quibusdam animabus ad liberationem profit breuis verborum absolutio.